

DEBAT

La immigració

Governança cultural

RICARD ZAPATA-BARRERO

Professor titular de Ciència Política de la UPF

Dos fets en aquestes últimes setmanes, molt diferents, que comparteixen la dignificació cultural de Catalunya, poden constituir premisses per planificar una política cultural. En primer lloc, la nostra separació d'espectacles d'exaltació de la tortura animal, i en segon, la gran notícia que *Pa negre* i el cinema català poden tenir una vida independent i competitiva a nivell internacional. En aquest marc també hi podem afegir el reconeixement que la Unesco ha fet als castells, com a bé cultural universal (per què no es demana que considerin els toros un bé universal?).

Això il·lustra que estem davant un moment de molta dinàmica cultural que requereix ara una governança cultural per a Catalunya. Crec que tenim raons per promoure una trobada que reuneixi en un mateix espai gestors culturals de municipis i del govern, associacions, fundacions i agents culturals (cineastes, actors, artistes en general) per dignificar una cultura i una nació, i que sigui una base per proposar un Pacte Nacional de la Cultura. Tots discutint sobre com fomentar la creativitat, la innovació, tots fent una mirada a la diversitat de Catalunya. Vinculant cultura, cohesió social i desenvolupament de les ciutats. Fomentant una ciutadania cultural i reflexionant sobre una democratització de la cultura, on tots, des de l'artista aïllat fins al director general de qualsevol companyia teatral, estiguin junts, units pel desenvolupament de la seva nació. En aquest context, els immigrants són els grans oblidats de les polítiques culturals, com a consumidors, com a productors i com a agents. Com a consumidors, és un fet que tenen una participació més baixa que els autòctons, ja que sens dubte es fa evident que hi ha una desconexió entre la política social i la política cultural, així com una falta de promoció d'una cultura del museu, del cinema, del teatre, etcètera.

Com a productors, els immigrants són ignorats, malgrat que tenen unes capacitats sense *explorar*;

Els nostres pilots culturals no poden consolidar rutines establertes, ara és el moment de la innovació

com a agents, no s'aprofita prou l'oportunitat que ofereixen per dissenyar polítiques culturals com a interlocutors transnacionals de cultures que, si es vinculen, poden aportar innovació i creativitat per a Catalunya.

La qüestió clau és com fer que l'immigrant-potencial-aliat, en lloc de retroalimentar la seva cultura folklòrica, faci eclòsió en un espai públic ciutadà. La governança cultural significa demanar-los que també siguin crítics amb la venda de figures de gitanes i toros a la nostra Rambla. Això també potencia la política d'acomodació de la diversitat, desenvolupant capacitats culturals perquè aportin innovació en arquitectura, urbanisme, teatre, pintura, música, etcètera. Amb aquesta política cultural de la diversitat també es poden activar unes pràctiques que fomentin la dimensió social de la cultura i la dimensió cultural de la societat, i prosseguir històricament la nostra connexió amb les noves dinàmiques socials.

La governança de la cultura en temps de diversitat és una oportunitat per contribuir a aquest procés de transició establert per la Generalitat. Els nostres pilots culturals no poden consolidar rutines establertes, ara és el moment de la innovació, la que ens porti al procés de diferenciació i d'internacionalització de la cultura consumida i produïda a Catalunya.